

Monarchie kunne være i forskjellige Soldforeninger; men jeg troer neppe, at de Udtalelser, som gaae ud paa ivrigt at arbejde for at naa til et Hælsstatsorgan, som kan knytte Hælsstaten sammen til en fast Enhed, lade sig forene dermed. Enten maa den ivrige Stræben efter at see dette Organ kaldt saa hurtig tillive ikke være alvorlig meent, eller ogsaa maa man ønske, at vi gjøre, hvad vi kunne, for at hindre, at ikke en Soldgrændse skal trænge sig ind i denne Enhed. Man søger at bortvise som Noget, der skulde være mindre passende, at fremmed Indflydelse kan gjøre sig gjældende. Jeg vil bede de Herrer gjennemgaae de Actstykker, der ere dem forelagte, og, naar de have læst dem alvorligt igjennem, saa vil jeg spørge dem, om de troe, der findes een Mand i selve Landet, som i dette Øieblik tør paatage sig at styre Landet uden at underkaste sig de Betingelser, som findes i disse Actstykker. Jeg skal fremhæve adskillige af disse Punkter, og det er godt, at vi alvorligt lægge os dem paa Sinde, for at vi derved kunne erindre, at vi staae forpligtede under et Ord, under et Tilbud, som er modtaget med den udtrykkelige Betingelse: vi gaae kun ind paa at underhandle i denne Sag med Eder, naar vi kunne gjøre det under den Forsudsætning, at I, der have gjort Indrømmelserne, kunde staae ved dem og kunne holde dem, kort, at de ere alvorligt meente. Det hedder Side 14: „hvad nu dernæst den især fremhævede Soldanordning af 1838 etc. angaaer;“ der omtale vi Soldeenheden, og saa sige vi om denne Soldeenhed: „hvorimod den danske Regjering gjentagende har erklæret det for sin Hensigt at gjenindføre det tidligere sællesoldsystem“ (Ord føreren: Ja, naturligvis!). Ja, vi ville naturligvis gjøre det; men læg vel Mærke til, at under Forhandlingerne, som disse, tager man ikke Ord, men man kræver Gjerning (Hør!). Hvor Gjerningen ikke er umulig, der lad den træde frem, og lad den ikke bortblæse af et Ord, som skyder den ud i den fjerne Fremtid ved at give Løfter, som Ingen veed, hvem der kan komme til at holde. Man gjorde nys opmærksom paa, at Soldeenheden, som vel var omtalt i Beskendtgjørelsen af 28de Januar, dog ikke var omtalt

paa det Sted og i den samme Form som Fællesforfatningen, og man viste, hvor den var omtalt; men var den ikke netop omtalt sammen med de Gjenstande, der aabenbart umiddelbart skulde træde vært? (En Stemme: Nei, bagefter!) Den var stillet sammen med to af de Gjenstande, blandt Andet Beleiringsstilstandens Ophævelse; skulde Beleiringsstilstanden da ikke ophæves, før Fællesforfatningen var sat i Vært? (Aa! Aa!) Ja, det er meget godt at sige Aa! thi mine Ord passe ikke til de Herrer Anskuelser, men derfor have de lige godt deres Gyltighed. Den var og det ikke paa Ekstrømt stillet sammen med de Gjenstande, der umiddelbart skulde træde i Vært, og hvorfor var det? De kunne læse sig det til her i disse Opgivelser: Fordi det skulde blive saa klart som muligt, at Fællesforfatningens Indførelse var et indenslandsk Foretagende, hvori vi ikke indrømmede fremmed Indblanding, hvorimod vi indrømmede, at vi for at kunne danne Monarchiet skyldte Udlandet at møde det paa Grændsen med denne materielle Forbindelse, som før havde bestaaet mellem Slesvig og Holsteen, og som man krævede igen. Og ville de vide i Henhold til hvad? (Ja!) Man krævede den hovedsagelig i Henhold til status quo ante og til Forbundsbeslutningen af 17de Septbr. 1846. Nu kan man sige saameget man vil, at deri var ingen retlig Grund; men jeg vil spørge Enhver af de Herrer, der nøiere have overveiet, hvad der er passeret, om vi ikke alligevel i mange Henseender have maattet bukke os for denne status quo ante og have maattet see at krybe fra den saa godt som vi have kunnet, og om ikke enhver Anledning, vi give til, at denne status quo ante paany kan reise sig, er et Misgreb i politisk Henseende (Hør! Hør!). Det er ikke værd at mane den Art Spøgelses frem af Graven, og man skal kun gjøre det af meget vigtige Grunde. Der skulde være en overordentlig stor Fare i denne Flytning af Soldgrændsen, efterat Soldaterne ere gjorte lige, for at man ikke skulde gaae ind derpaa. Men lad os gaae videre og høre, hvad der dernæst er sagt. Der bliver talt om Forholdet mellem de forskjellige Landsdele og om den Competence, som de fremmede Magter have til at blande sig i vore Anliggender. Hvorle-